

LACHEN, GIEREN, BRULLEN,
MET DE ALBANESE PARTIJLEIDER
ENVER HOXHA !

Dirk Wouters

- een libertair-socialistische publikatie -

LISO-Uitgaven, maart 1975.

folio B bro WOUT
1723

Hoxha kontra de "revisionisten".

Als trouw aanhanger van "de gedachte Mao Tse Tung", voert Enver Hoxha - eerste sekretaris van het centraal komitee van de Albanese "Partij van de Arbeid" - een harde strijd tegen de zg. "revisionistische" koers van de Oosteuropese KP's, die vernatwoordelijk zou zijn voor de zg. herinvoering van het kapitalisme in Oost-Europa. Hierbij verkondigt hij de klassieke mao-stalinistische stelling dat de "Kroetsjev-revisionisten" na de dood van Stalin een kontra-revolutionaire machtsgreep hebben uitgevoerd, die het kapitalisme in ere zou hebben hersteld.

Om even E. Hoxha zelf aan het woord te laten : " Een andere doelstelling van de Kroetsjev-revisionisten is de ontaarding van de socialistische orde en de uitschakeling van de diktatuur van het proletariaat; zij willen de Sovjet Unie en de socialistische landen radikaal omvormen tot burgerlijke landen en staten van het nieuwe trotskistische en titistische type. Onder de bedrieglijke slogan van de 'strijd tegen de personen-kultus en zijn nadelige gevolgen', hebben de revisionisten de meest monsterachtige laster uitgebraakt tegen het marxisme-leninisme, tegen de kommunistische partij en de diktatuur van het proletariaat, tegen heel de socialistische orde en tegen het internationale kommunisme ".

Waaruit bestond die "socialistische orde" bij de dood van Stalin ? Reeds voor de 2de wereldoorlog ontstonden er conflicten tussen de partijburokratie en de nieuwe klasse van managers. Na de oorlog verscherpten de tegenstellingen tussen de 2 machtsgroepen en trok de nieuwe klasse steeds meer aan het langste eind.

Na de dood van Stalin was ieder lid van het partijburo het erover eens dat de oppermachtige geheime politie, de NKVD (waar alleen Stalin boven stond), moest onderworpen worden aan de partij.

De macht van de NKVD indijken, dat kon alleen het leger. Zodoende werd de NKVD onder het mom van "destalinisatie" opnieuw onderworpen aan de partij.

Door het wegvallen van die dodelijke bedreiging kregen de hogere partijfunktionarissen en managers meer vrijheid van handelen. Deze "liberalisering" zette zich tot de laagste burokratische organen door, wat tot een decentralisatie van de managersmacht leidde. Voor Hoxha staat dit alles gelijk met de "ontaarding" van het socialisme en met de "uitschakeling van de diktatuur van het proletariaat". Blijkbaar was Stalin met zijn NKVD voor Hoxha de verpersoonlijking van de "diktatuur van het proletariaat".

De "decentralisatie" van de economie - onder de vorm van een grotere zelfstandigheid van de plaatselijke managers - wordt door Hoxha en andere mao-stalinisten dus beschouwd als een terugkeer naar het pri-vaatkapitalisme. In werkelijkheid gaat het hier om het meer flexibel maken van de staatskapitalistische economie, wat ook steeds het doel is geweest van de Joegoslavische ekonomen.

De "monsterachtige laster" over het marxisme-leninisme bestond slechts daarin dat de "Kroetsjev-revisionisten" de meest ergerlijke zaken van de stalinistische terreur hebben toegegeven en dat zij de ten top gedreven burokratisering en centralisering voorzichtig hebben gekritiseerd.

Stalin wordt door Hoxha uiteraard gehuldigd als een groot revolutionair. Ziehier dan Stalin's verdiensten volgens het grote "Albanese licht": "Onze partij is van mening dat de marxisten-leninisten en alle revolutionairen Stalin moeten verdedigen tegen alle laster en elke aanval van de revisionisten en zodanig werken dat, door hun strijd, het werk en de naam van Stalin de ereplaats terugkrijgt die hem toekomt. Want Stalin was en blijft een groot revolutionair en een groot marxist-leninist. De algemene lijn die hij gevolgd heeft, zowel wat de binnenlandse politiek als de buitenlandse politiek betreft, was juist en revolutionair. Hij heeft konsekvent de lijn gevolgd van de klassenstrijd en van de diktatuur van het proletariaat, de lijn van de opbouw van het socialisme en het kommunisme en de strijd tegen het bureaucratisme en de vervallen burgerlijke elementen. Hij heeft het sowjetvolk van overwinning naar overwinning geleid in een hardnekkige strijd tegen alle vijanden van de Sovjet Unie en het socialisme. J.V. Stalin heeft een kostbare bijdrage geleverd tot de oprichting en versteviging van het socialistische kamp, tot de ontwikkeling en versterking van de internationale kommunistische beweging. Gedurende heel zijn leven van revolutionaire militant heeft Stalin een vastberaden strijd gevoerd tegen het imperialisme, voor het vrijwaren van de vrede en de veiligheid van de volkeren. Hij heeft trouw een politiek gevoerd van proletarisch internationalisme, van hulp en steun aan de onderdrukte volkeren en hun nationale en revolutionaire bevrijdingsbewegingen.

Met "marxist-leninisten" en "revolutionairen" bedoelt Hoxha waarschijnlijk het troepje intellectuele "beroepsrevolutionairen" dat meent de arbeidersklasse te vertegenwoordigen. Sommigen van deze intellectuele betweters en nijvere machtswellustelingen zullen er wellicht geen graten in vinden om de misdaden van Stalin tot een grootse revolutionaire daad op te hemelen. Als Stalin een ereplaats verdient dan is dat wel op het vuilnisbelt van de geschiedenis. Wat de "juiste en revolutionaire" lijn op binnenlands vlak betreft, enkele overwegingen. Onder Stalin's persoonlijke diktatuur verdween het laatste restje medezeggenschap dat de arbeiders in de bedrijven nog hadden. De invoering van het Stakhanovisme leidde tot mensonwaardige arbeidsomstandigheden; protesten daartegen werden door de politionele terreur van de NKVD in de kiem gesmoord. De boeren werden tot slavenarbeid gedwongen in de kolchozen. Kreatieve kunstenaars die de normen van het "socialistisch realisme" niet wilden aanvaarden, verdwenen spoorloos. Onder Stalin's heerschappij vervielen arbeiders en boeren bovenal in een allesoverheersende apathie voor alles wat met politiek, cultuur of wat dan ook had te maken.

Van klassenstrijd had Stalin wel een handje weg ja: elke spontane klassenstrijd van arbeiders en boeren tegen de stalinistische tirannie en de staatskapitalistische uitbuiting, werd bloedig onderdrukt. Wat nu zijn buitenlandse politiek betreft: als de Sovjet Unie de overwinning op Nazi-Duitsland behaalde, dan was dat ONDANKS Stalin. Door het feit dat de nazis zo mogelijk nog beestachtiger tegen het Russische volk optrad dan het stalinistisch apparaat - en uiteraard ook door het beeld van "Vadertje Stalin" dat de Russen werd ingeprent - behaalden de Russische strijdkrachten ondanks alles toch nog de overwinning. Van een overwinning van de Russische arbeidersklasse kan echter uiteraard geen sprake zijn.

Dat Stalin een "vastberaden strijd heeft gevoerd tegen het imperialisme" is een lachertje. Integendeel: Stalin sloot op de gekende conferentie van Yalta een overeenkomst met het Amerikaanse en het Engelse imperialisme. Van toen af werd de wereld in een Amerikaanse en een Russische invloedssfeer verdeeld en werd de status-quo bezegeld.

In naam van het "proletarisch internationalisme" en de "steun aan onderdrukte volkeren" liet Stalin wellicht de Spaanse revolutionairen uitmoorden die tegen Franco vochten, liet hij de Griekse arbeidersklasse die in opstand kwam, in de armen lopen van het Amerikaanse imperialisme (een gevolg van de Yalta-akkoorden), leverde hij de Chinese arbeidersklasse over aan de benden van Tchang Kai-Check, en last but not least, maakte hij van diverse Oosteuropese landen satellietstaten met marionettenregeringen van Moskou.

-o-o-o-o-o-

Over Joegoslavië weet Hoxha ons het volgende te vertellen: "Het eerste en gevaarlijkste produkt van het imperialisme was het titisme dat in Joegoslavië de macht greep met de hulp van de bourgeoisie, de trotskisten en de sociaal-demokratie. Het imperialisme heeft het titisme gebruikt als een politiek en ideologisch instrument om de socialistische landen te bekampen, om de subversie te organiseren in de internationale kommunistische beweging, om de anti-imperialistische strijd van de volkeren te ondermijnen, om de principes van het hedendaagse revisionisme te formuleren in de omstandigheden dat een partij van trotskisten en renegaten de macht heeft. Maar dank zij de doordringende, klare kijk van Stalin werd dit grote gevaar op tijd afgeweerd en werd een stevige en strijdbare marxistisch-leninistische houding aangenomen tegenover deze verraderlijke strekking. De verradersklik van Tito werd ontmaskerd als een broeinest van het Amerikaans imperialisme en van de internationale bourgeoisie; deze verradersklik werd eensgezind bekamp door het hele internationale kommunisme en geïsoleerd in haar hol."

Een belachelijker analyse van Joegoslavië is nauwelijks denkbaar. De Joegoslavische kommunisten o.l.v. Tito zijn aan de macht gekomen dank zij hun overwinning in de partizanenoorlog tegen het Duitse leger en haar Joegoslavische reaktionaire bondgenoten. Had Tito niet tot de overwinning gestreden, dan was Joegoslavië nog steeds een ... monarchie geweest. Stalin wou immers dat Tito een pakt sloot met de Joegoslavische koning. Het is dan ook absurd te beweren dat de partizanen van Tito "met de hulp" van de bourgeoisie aan de macht zijn gekomen. De bourgeoisie was integendeel de plannen van Stalin welgevallig.

Van "subversie" in de andere "socialistische" landen is uiteraard geen sprake. Wel zagen sommige Oosteuropese partijfunktionarissen in de Joegoslavische "zelfstandigheid" een kans op een matiging van de stalinistische repressie. Even absurd is de bewering dat de Joegoslavische Kommunistenbond uit "trotskisten" zou bestaan. In werkelijkheid belandden de weinige trotskisten in de gevangenis. Natuurlijk is het wel zo dat de USA en andere westerse mogendheden investeringen in Joegoslavië hebben gedaan. Dit werd o.m. mogelijk gemaakt door de terugkeer naar een marktsysteem en de herinvoering

van het winst- en concurrentieprincipe. Maar van een herstel van het
privaatkapitalisme is echter geen sprake. Joegoslavië is een moderne
staatskapitalistische staat geworden.

Hoxha beweert overigens ook dat er in Joegoslavië een "wreed en bloe-
dig politieregime" zou bestaan dat de volkeren van dat land "onver-
biddelijk" zou onderdrukken. Dat is de waarheid wel erg geweld aan-
doen. Joegoslavië is juist het enige staatskapitalistische regime
waar de politionele repressie minder streng is dan in de andere "broe-
derstaten".

-o-o-o-o-o-

Over de Sovjet Unie beweert Hoxha dat de gevangenen en kampen niet
alleen volzitten met "revolutionairen", maar ook vol "nieuwe kontra-
revolutionairen". Wie hij onder de gevangen "revolutionairen" verstaat,
daar is de "grote Albanese staatsman" niet zo duidelijk over; wellicht
bedoelt hij daar de enkelingen mee die door de "destalinisatie" in
de gevangenen zijn beland. Over de "nieuwe kontrarevolutionairen"
is hij duidelijker: dat zijn de intellektuelen, schrijvers en studenten
die het soms wagen te manifesteren voor een beetje meer vrijheid.
Natuurlijk zijn deze laatsten geen strijders beziel met een "marxis-
tisch-leninistisch idealisme" en wellicht zijn sommigen van hen reli-
gieuze fanatici. Maar is dat soms verwonderlijk na de meedogenloze
onderdrukking en uitbuiting tijdens en na het Stalin-tijdperk?
Een gillertje is de volgende uitspraak: "Zeker, de proletarische
revolutie in de Sovjet Unie organiseert zich en ontwikkelt zich. De
klike aan de macht heeft voor haar en richt zijn slagen tegen haar".
Van een ontwikkeling van de "proletarische revolutie" in de Sovjet Unie
is uiteraard geen sprake. Wellicht bedoelt Hoxha met die "ontwikkeling"
het bestaan (?) van een zeer minuskuul groepje pro-Chinese intellek-
tuelen. En voor deze enkele arme drommels zou de Sovjetregering "beven"?

-o-o-o-o-o-

Hoxha's visie op de Hongaarse volksopstand van 1956 kan op zijn minst
merkwaardig genoemd worden. Ze kan aldus worden samengevat:

"De Hongaarse kontrarevolutie werd neergeslagen door kontrarevolutio-
nairen." (dixit Hoxha).

Uit wat bestond die zogenaamde kontrarevolutie? Een provokatie van
de Hongaarse politieke politie bracht een massale volksopstand met
zich mee. In de industriecentra bezetten de arbeiders de fabrieken en
namen zelf het roer in handen via door hen gekozen arbeidersraden.
In één week tijd was de arbeidersklasse in haar totaliteit werkelijk
de baas in Hongarije. Tot zij door het Rode Leger, op verzoek van de
Hongaarse kontrarevolutionaire regering, bloedig verslagen werd.
Het zal wellicht nog lang duren eer het stalinistische fabeltje van
de Hongaarse "kontrarevolutie" de wereld uit is.
Hetzelfde geldt uiteraard ook voor de Poolse arbeidersopstanden in
1956 en het Tsjechoslowaakse drama in 1968.

-o-o-o-o-o-

Zoals elke stalinist houdt Hoxha zich ten zeerste aan de "marxistisch-
leninistische" beginselen over partij en arbeidersklasse.

Om de Albanese potentiaat nog even aan het woord te laten:

"... Dat vormt een grote eenheid; niet zo maar de eerste de beste,
maar wat we noemen de marxistisch-leninistische eenheid; de marxis-
tisch-leninistische eenheid in de schoot van de partij; de eenheid
van denken en doen tussen de basis en de leiding van de partij op
grond van de leninistische regels; de eenheid binnen de leiding zelf;
de ijzeren marxistisch-leninistische eenheid tussen de partij en de
arbeidersklasse; de stalen harmonieuze eenheid tussen partij, arbei-
dersklasse en volk. En de grondgedachte van deze eenheid, haar basis
en waarborg, is de eenheid partij-arbeidersklasse. Het is de beslis-
sende leiding door de arbeidersklasse met de partij aan haar hoofd,
beziel, gehard en verlicht door de marxistisch-leninistische ideo-
logie".

Die "marxistisch-leninistische eenheid" heeft steeds ingehouden dat
iedereen die niet slaafs de richtlijnen van de partijleider volgde,
geëlimineerd werd. Zo slaagde Stalin erin de partijeenheden te bewaren
door alle medeleden van het partijpresidium te laten uitmoorden.

De "eenheid" tussen partij en basis bestaat er dan in de basis vol-
te proppen met "marxistisch-leninistische" slogans die met de werke-
lijkheid niets te maken hebben. En owee als er iemand uit de rij
springt en niet-voorgekauwde uitspraken doet! Van "denken" is er
zelfs hoegenaamd geen sprake.

Natuurlijk is het weer Stalin die hier de "juiste" weg gewezen heeft:

"... En Stalin, aan het hoofd van de Bolsjevieke Partij, heeft
doeltreffend gevochten, met kracht, met een diepgaand theoretisch
en politiek begrip, zonder fouten te maken, op de weg van de arbei-
dersklasse, van de leninistische partij en volgens haar regels, om
de doelstellingen van de arbeidersklasse en haar partij te verwezen-
lijken, namelijk de uitbouw van het socialisme en het kommunisme in
de Sovjet Unie en in de wereld".

Van de "uitbouw van het socialisme en het kommunisme" is in de Sovjet
Unie, laat staan in andere landen, nooit sprake geweest. Integendeel:
de bolsjewisten hebben na de oktoberrevolutie steeds elke vorm van
klassenstrijd bloedig neergeslagen. Alleen deze zelfstandige klassen-
strijd had naar het socialisme kunnen leiden. Stalin stond als
kontra-revolutionair aan de andere kant van de barrikade.

-o-o-o-o-o-

De konsekwenties voor Albanië.

Net zoals dat met China het geval is, bestaan er over Albanië een
aantal mythen. Over Albanië is het echter zeer moeilijk om aan kontra-
informatie te geraken. We zijn dan ook hoofdzakelijk aangewezen op
pro-Albanese bronnen.

Het is natuurlijk evident dat de ideeën van Enver Hoxha sterke invloed
op alle aspecten van het Albanese leven uitoefenen.

Er zijn de bekende uiterlijkheden: lang haar, korte rokken en broeken
met wijde pijpen zijn in Albanië niet toegelaten; net zoals in China
heerst er in Albanië een streng puriteins-Victoriaanse moraal.

Overal in Albanië zie je aanplakborden met de leuzen " Strijdt tegen onverschilligheid. Strijdt tegen vreemde invloeden. Strijdt tegen het liberalisme. "

Waarom wordt deze kampanje gevoerd ? Officieel om de volgende redenen :

" Zo bv. verslechterde bij velen de arbeidsmoraal; ze kwamen te laat op hun werk, ze bekommerden zich niet meer om gemeenschappelijke problemen, het ontbrak hen aan hulpvaardigheid en solidariteit ".

Deze problemen zijn typisch voor de vervreemding in een staatskapitalistische maatschappij. Is het soms niet normaal dat wanneer de partijburokraten een luxeleventje leiden en profiteren van de meerwaarde die door de arbeiders wordt voortgebracht, en de arbeiders door ideologische stimulansen ertoe aangezet worden om hun eigen uitbuiting te vergroten (cfr. China), de arbeiders bewust of onbewust tot een of andere vorm van sabotage gedreven worden ?

Wat gebeurt er met hen die zich niet meer lankmoedig willen laten uitbuiten ? Hoxha zegt het zelf : " Ze moeten opgevoed worden door de wetten en de ideologie van de arbeidersklasse. En wie deze weg niet opgaat en stokken tussen de wielen steekt, moet uitgeschakeld worden door overtuiging of met geweld naargelang het geval ".

De dwangarbeiderskampen zullen dan ook wel - net zoals in China - overvol steken.

Onafhankelijk denken wordt reeds vanaf de lagere school met alle middelen bestreden. Zoals zij zelf zeggen : " Wij spannen ons daarom in om de jeugd alleen die schoolboeken te geven die ideologisch juist zijn ". De Albanese jeugd wordt dus volgestopt met de historische "geschiedschrijving van Stalin en Mao.

Natuurlijk komen de "toeristen" die Albanië bezoeken entoesiast terug. In 3 weken tijds worden zij overal heengeleid waar de partij dat toestaat.

En het is zeker waar dat Albanië maatschappelijk erg vooruit is gegaan. Van een feodale staat ontwikkelt het zich tot een ontwikkeld staatskapitalistisch regime; maar ten koste van wat ?

Met "socialisme" heeft dat alles weinig te maken. De almachtige partijleider Enver Hoxha zegt wel hoe het moet in Albanië. Wee hem die tegen zijn politiek wil ingaan !

-o-o-o-o-o-

Algemene konkluzie.

Enver Hoxha zegt : " Er kan geen proletarische revolutie zijn zonder de arbeidersklasse en zonder de leiding van de marxistisch-leninistische partij ".

Zoals alle marxist-leninisten meent Hoxha dat de klassenstrijd een kwestie is van ideeën, van opvattingen. Niets is minder waar : de klassenstrijd is een belangenstrijd. Door de klassenstrijd te voeren en door hun gemeenschappelijke belangen komen de arbeiders tot eensgezinde opvattingen. De marxist-leninisten draaien de zaken juist om : zij proberen de arbeiders "de juiste weg naar het socialisme" voor te houden en hen zodoende tot eenheid van actie te drijven.

De marxist-leninisten staan de klassenstrijd met hun pedant optreden alleen maar in de weg. De laatste jaren tonen duidelijk aan dat de arbeiders geen behoefte hebben om gekommandeerd te worden door een troep

"linkse" schooljongens. Zij zullen hun strijd zelf wel voeren. Alleen de zelfstandige klassenstrijd kan tot het socialisme leiden en niet de hypokriete pretenties van de marxist-leninisten.

-o-o-o-o-o-

Geraadpleegde bronnen.

- Enver Hoxha, " De strijd van de Partij van de Arbeid van Albanië tegen het moderne revisionisme, voor de verdediging van de zuiverheid van het marxisme-leninisme ".
- Enver Hoxha, " De arbeidersklasse van alle revisionistische landen moeten strijd leveren voor de overwinning van de diktatuur van het proletariaat ".
- Albanië Informatie, ts. Stichting Nederland-Albanië.

-o-o-o-o-o-

Lees de radensocialistische periodieken !

- Raden-Info - Amerikalei 210 - 2000 Antwerpen.
- Journal des luttes de classes - B.P. 2 - 1040 Brussel.
- Daad en Gedachte - Corn.Outshoornstr. 1' - Amsterdam-W - Ned.
- Spartacus - Reinier Claeszenstr. 40 hs - Amsterdam - Ned.

-o-o-o-o-o-

LISO-Uitgaven
Vondelstraat 17
2800 Mechelen.